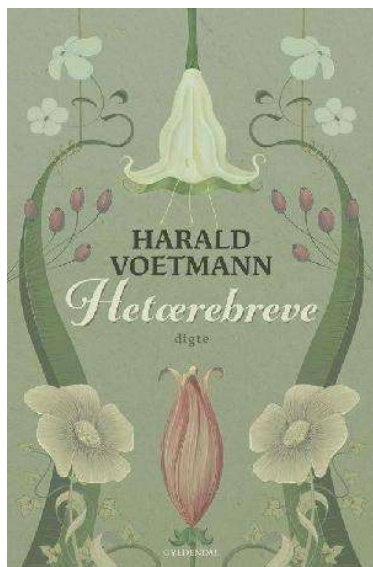

BOG

HETÆREBREV (/BOEGER/HETAEREBREVE- DIGTE)

Af Harald Voetmann (/forfattere/harald-voetmann) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A62914645&fragment=content)

BASIS%3A62914645&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hetaerebreve-digte) for at anmelde

Digtsamlingens formfuldendte skønhed harmonerer med Ivan Micics flotte omslag og vignetter. Mesterlige digtere findes.

TAGS:

ANTIKKEN (/TAXONOMY/TERM/527) KØN (/TAXONOMY/TERM/14619) KØNSROLLER (/TAXONOMY/TERM/6119)
MAGT (/TAXONOMY/TERM/6771) MIDDELALDEREN (/TAXONOMY/TERM/7189) MÆND (/TAXONOMY/TERM/13727)
PROSTITUERED ((/TAXONOMY/TERM/8603) PROSTITUTION (/TAXONOMY/TERM/8604) RENÆSSANCEN (/TAXONOMY/TERM/8840)
SEX (/TAXONOMY/TERM/9381) SEXAFHÆNGIGHED (/TAXONOMY/TERM/30595)

ANMELDELSE

27 okt.22

(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)
Skribent

Digtsamlingens formfuldendte skønhed harmonerer med Ivan

Micics flotte omslag og vignetter. Mesterlige digtere findes.

Harald Voetmann har læst latin på København universitet og er oversætter af det antikke sprog. Følgende er han også optaget af faste former og klassiske versemål som villaneller og sonetter, der sammen med en tredobbelt akrostisk sestina er at finde i hans nye lille storværk. Desuden er der også frie vers, der dog er stramt akrostiske – hvilket vil sige at verselinjernes begyndelsesbogstaver hele tiden danner det samme ord forfra eller bagfra – i dette tilfælde det græske ord *Akolouthi*, der betyder *Følg mig*.

Det ord har Voetmann fundet på Louvre. Det er et ord, der med stålnavler er hamret ind i inventarnummer MNB 468. Der er tale om en terrakottafigur fra det 2. århundrede, forestillende en prostitueret kvindes sko, hvis fodaftryk altså vil ægge kunder til at komme til hende. Man kan nærmest ikke lade være med at forestille sig situationen. Kvindens efterladte sko, der lokker manden til at følge hende, og det er den fortælling Voetmann gennemspiller i varierende grader af skøn- og ækelhed.

Jeg har ikke styr på, hvad en sestina er. Endsige en villanelle. Sonetter kender mange fra Inger Christensens Sommerfugledalen, (<https://litteratursiden.dk/boeger/sommerfugledalen>) og det akrostiske med begyndelsesbogstaverne er et eksotisk indslag. Jeg kan erkende formerne under læsningen, hvis jeg tager mig tid, men det er ikke det egentlige.

Fortællingerne, flugten, mandens begær, kvindens ønske om at opnå det, hun i virkeligheden ikke ønsker og faktisk flygter fra, er skildret så forrygende, med så stort sprogligt overskud, og så perlende let og sikkert i de stramme versemål, at de, målene, ikke bemærkes som spændende trøjer, men derimod som funklende rober, der løfter digtende op i den sfære, der kun kan kalde Mesterlig.

Her er der ingenting, der halter, og det er end ikke højtravende romantiseret fistel-sprog; det er gloser som "klynk" og "tudevorn"; det er "Toyota HiAce" og pornobladet "Pige-Special", og det er "Klaphat", "mudderord" og min absolutte favorit "Labskovstårer".

Digtsamlingen *Hetærebrev* er funklende, flot og forrygende, og denne anmelder må straks gå ud og skaffe sig Harald Voetmanns forrige udgivelse novellesamlingen *Parasitbrev*, der er første del af den serie om overlevelsesstrategier, som *Hetærebrev* indgår i.

Følg mig! – AKOLOUTHI!